

Hierodiakonikon sive Liber ecclesiasticus sacer Graecorum quo continentur omnia ad diaconi munus obeundum in re divina et officiis.

<https://hdl.handle.net/1874/379603>

Codd. MSS. Graeci

N°. 54.

Aevum vetus.

Scriptores graeci.

N° 25

Hs.
1 G 1

Costa — 2136

5 (Gr. 25) Charta. 16°. 48 ff. Saec. XV.

'Ιεροδιακονικὸν sive Liber ecclesiasticus sacer Graecorum quo continentur omnia ad diaconi munus obeundum in re divina et officiis.

Fuit Mc. Meibomii.

Codd. MSS. Graeci

N°. 54.

Aevum vetus.

Scriptores graeci.

N° 25

Hs.
1 G 1

Costa — 2136

5 (Gr. 25) Charta. 16°. 48 ff. Saec. XV.

'Ιεροδιακονικὸν sive Liber ecclesiasticus sacer Graecorvm quo continentur omnia ad diaconi munus obeundum in re divina et officiis.

Fuit Mc. Meibomii.

Μάρκος Μεταβόλμιος.
Τῷ μὲν σωτηρίᾳ ἐπιφε-
ρέας ἔτει ~~XXV~~.

Կ Ծ Շ Ո Պ Գ Ա Ծ Ք Ա Վ Ե Ա

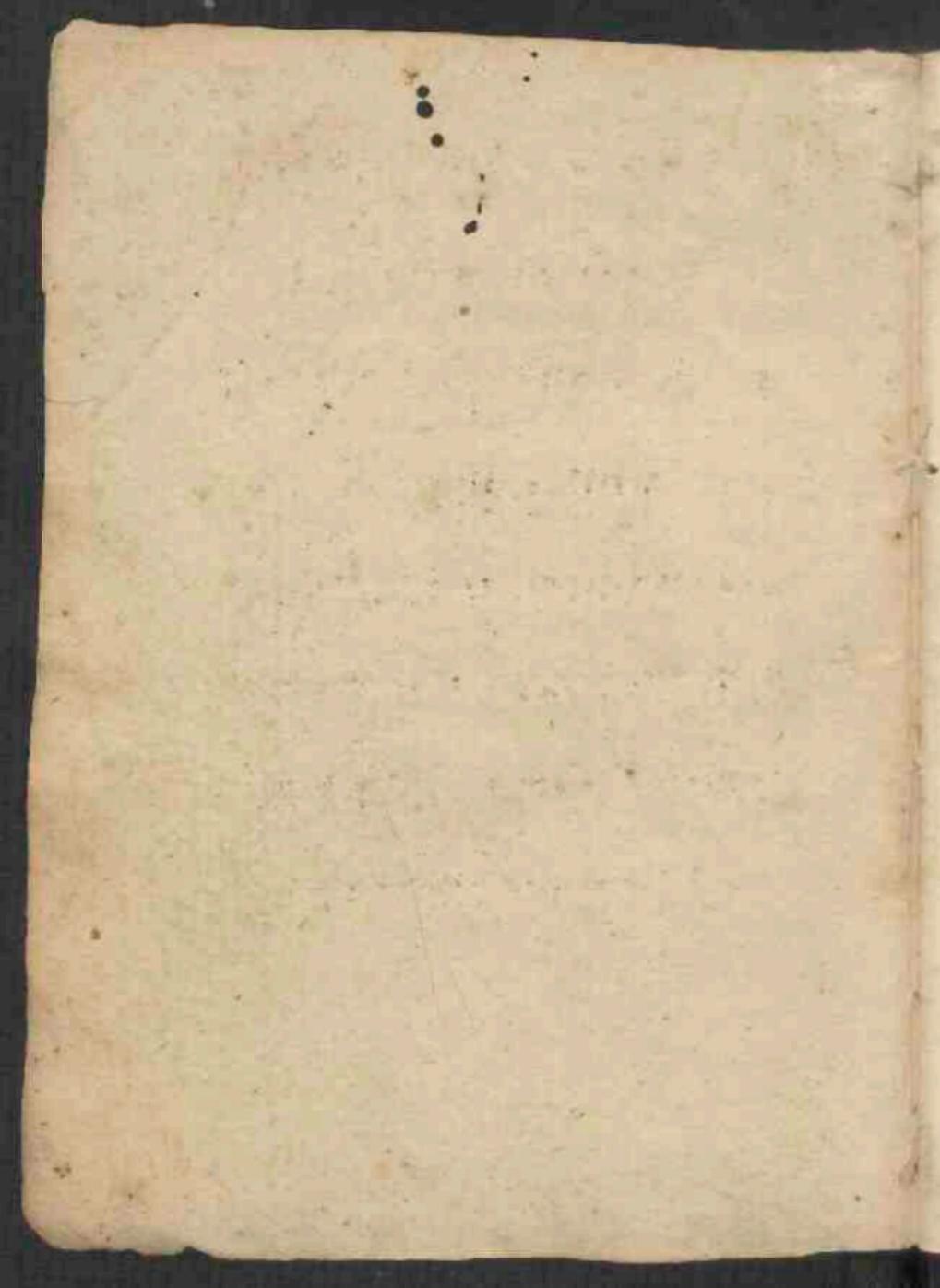
Տ Տ Ա Վ Ո Յ Ւ Թ :

Տ Տ Ա Վ Ո Յ Ւ Թ Խ Ե Վ Հ Ա Վ Ո Կ Ա
Հ Ա Վ Ո Կ Ա

Տ Տ

Դ Ր Ա Մ Տ Տ Ո Յ Ո Վ Ո Ր Ա Վ Ո Վ Ո Ր
Պ Ա Տ Ե Ա Ծ Ա Զ Ա Վ Ո Ւ Յ Ո Ւ Յ
Ձ Ո Յ Ո Ւ Յ Ո Ւ Յ Ո Ւ Յ Ո Ւ Յ

ερχετοῦ ἐφόδια
 καὶ καῦ· εἰς τὸ λυ
 τόν καὶ τὸν πάσιν
 αὐτῷ γένετον, καὶ αὐτῷ
 ὁ προύμακος· εἰ τα
 πάλιν οὐδὲν μητέρα
 καὶ ροή εἰς τοὺς αὐτοὺς·

καὶ Εὐτόνιος ἐπέστη. καὶ
λέγει· εὖ λόγον σου μή
αποταύ τὸν χάριον,
σὺ τὸν υἱόν μου·

εἰ ταῦτα πέριχε Ταῖς γόργοντας
καὶ με Γάπον προΐδεια
κοῦ. λέγε γέταιρες καὶ
οδηγάων. οὐδὲ των
ἀγάθων θυρῶν: οὐδὲ.

ε μετράσα τούτων μὲν θέμα
 γ τῆς τικός αὐτοῦ πράξης
 Στήσας τούτου μὲν θέμα
 καὶ πάλιν τούτων μὲν θέμα
 γ τῆς τικός φράξης τούτου
 πάλιν τούτου σμούσαθε
 οὐδὲ φύγει τούτου καλαίστη
 καὶ τῆς τούτου πάλιν φύγει
 τούτου καὶ μὲν θέμα

πέρι τούτων οὐκαν
πούτους καὶ θεῖαν πάντας
πάντας μῆλα φέρει
καὶ φέρει πάντας τούτους
καὶ αὐτῶν, οἵτινες οὐδὲν θεῖαν
πάντας αὐτοὺς πάντας πάντας
καὶ αὐτῶν, οἵτινες οὐδὲν θεῖαν
πάντας αὐτοὺς πάντας πάντας
διακομισαν, πάντας πάντας

τοῦ κλήρου καὶ τοῦ
 ἀφοῦ. Τοῦ πεδέκαθεμένης:
 γέπτε τῆς αἵρεσις μηνὸς
 ταύτης, πάντας πόλεις
 χρόνος καὶ τοῦ πίστης
 οἱ κοινῶνις τὰς ταῦτας.
 τοῦ πεδέκαθεμένης:
 γέπτε δὲ κρατίας αὔρων,
 διφορέας τοῦ καθαίρεντος

τὰς τις καὶ καὶ ρῶν
φύσεων οὐδὲν. Τοῦτο δέ
πάρη πλεόντων, οὐδὲν
πορευετών, μόνον
τούτου καθητοντί, αὐτόν
μεγάλον τούτου καὶ τις στένει
τούτου πλευράς τούτου
καὶ διεγένετο:
πάρη τούτου φύσεων οὐδὲν,

απὸ πάσοις οὐλήν γεως
 ὅργοις καὶ φυλαγκησ,
 τοῦ καὶ δέηθωμένου:
αλλὰ λαυθοῦ σῶσοντεί
 »σομ, καὶ διαφύλαξον
 καὶ μάζαντες τὸ σῶματος:
 καὶ πάντας αὐχράν
 του, τὸν δὲ πολυτελέν
 σὺδόξας δὲ πασίν αὐτοῖς

Θέοντος καὶ αὐτῷ πρόθυμος
μαρίας· μετὰ πάντα
τῶν οἵτινων μηδέποτε
τύχει, ἐάν τοὺς καὶ οὓς
λαζαρούς· καὶ πάσκαν
τὴν Λαζαρὸν γένεται χῶρον
τῶν θεῶν παραβολῶν θεῶν:
~~καὶ οἱ εἰρ.~~ Οἱ πρέπει:
μετὰ δὲ τὸ μακάριόν τοῦ;

6

Εγιναντες ορθρην
του κυριε την πεμψαντα:
Διπλη λαβον σωσοντες
και ταν καιδια φύλαξον
την πεμψαντα την παραγόμενη:
Την παραγόμενην πεμψαντα,
την πεμψαντα την παραγόμενην
διδυον δε αποιησαντες
θησαντες πεμψαντα.

Է ի ՞ մ է ՞ ա ս ՞ տ մ օ խ լ է ՞
օ ՞ մ ի ա յ ՞ ա մ բ ՞ . Ե ս լ օ յ ի ս օ ս
Ճ է ՞ ա ս ս ո տ ՞ ա ռ ՞ ա ս
Ե ՞ տ մ օ ս ՞ : Ե ՞ ր տ լ է ՞ ,
Տ օ ֆ ՞ ա վ ՞ օ ր ՞ ն ե ՞ : Ե ՞ ր տ ս
Ա և յ պ , Ա ր օ ՛ շ չ ա ս ս ս օ ֆ ՞
Ա ր օ ՛ շ չ ա ս ս ս ս ՞ : Կ ա լ է ՞ ո տ
Ա ր օ ՞ դ ՞ ա ս ՞ հ ՞ մ ՞ : Ե ՞ ր ա ւ ՞ է ՞
Բ ա վ ՞ գ է ՞ ա յ ՞ ա չ ՞ ս ս դ ՞ պ պ ՞ ա ս
Ա ս ս կ ՞ :

6 Εἰ ποιεῖ πάντες δέξομεν
τοὺς φίλους, καὶ εἰδόλους
τοὺς διάφορους λέγειν
Εἰ ποιεῖ:

7 Εἴ ποιεῖ τοκράτωρ δέ
τῷ πρῶν τὸ μέν, μέομε
θεύσους ἐπειγονταυτὸν λέγειν
καὶ λέγει ποιεῖ:

Εἰ ποιεῖ φίλους δέ, καὶ τὰ

τό με γενέ λεός συνδέο

μή αποστέλλει πάντα ωστη

καὶ μή τις γέλει σού:

Εἴ τις οὐδείς αὐτὸν τούτον

χρήστησκε που καὶ μετέπειτα;

Εἴ τις οὐδείς αὐτὸν των αὐτού

διάσωμα καὶ μακροῖ καὶ πορ

Τις αὐτός αὐτοῦ καὶ ταύτης:

μηδέ μοι ὅστις θεος ζωμένος.

μή αποφεύγει:

Επίδεο μέθαυ, καὶ υπέρ
 πάντας τῶν Γεωργίων πρὸστίνα
 πάντας σταύταις τοι πρόσωπον
 καὶ γένεται λαθών τοι μάνη
 τῶν τοι θάμνων μερινήν
 ἀπόπει ταχεῖς ορθοδίζει:
 Επίδεο μέθαυ, καὶ υπέρ αὐτοῦ
 καὶ πολὺ ορασθεῖς· καὶ
 Θρησκεῖτον, καὶ ποιήσεις· φα

λλού τῷ μὲν τῷ φίλῳ καὶ
τῷ γάρ. καὶ πέρ τούπε
εις τὸν τόπον λαβοῦ, καὶ εἰ
πεκδεχθεῖσμένων τῷ πο
ρετοῦ μεγάλη πλούσι
οι ἔχεος: οἱ δὲ:
οἱ ἔχεισιν: οἱ διακού
ληρώσσοισι τὴν ἐπο
ριμήν δέκταιναι τοῦτο.

9

Αὐτὸν τι γαλοῦ σῶσον ἐ^τ
λέκτον κύδιον θύλα
ξογοῦ μάες ὁ θεός της τῆς
χαρίτον.

Τούτον ἐπερωτάμε πάσαμ,
τελιάμ, αἵραι· φρενοῖ
καὶ καλεόμενα μάρτυρον,
παράποντας καὶ οὐ τησσά
με δια.

Ογγελούμ φρήνης πα
τού, ο σέν τού, φύλα
κατοῦ μυχαῖ κατοῦ
σε μάτων τού,
παρατοῦ κατά τοῦ:
Ογγελού μην καθίσιμ
τού αμαρτιῶν κατοῦ
πλημμεληματίσιμ
παρατοῦ κατά τοσόμη:

Tὰς κανόνους τούτους

ρομήτα τεῖς ψυχαίς
καὶ μέν, Σάρκα μητώ
καὶ σύσσω, παραποτῶ
αἱ τεκνά με δίδω.

Tοὺς πάγιους χρόνους
τῆς ζωῆς καὶ μετανοής, φύρων
καὶ με τελεόντας ταξίδε
σαι, παραποτῶν με τὸν:

Χριστοφόρα τάπερ καὶ τῇ
ζούσῃ καὶ θεῖαι· αὐτὸν
με· αὐτες πάντες συντά-
ξερηνικαὶ, καὶ καλῶν
ἀπολογήσαντες εἰπέ-
τοῦ φοβεροῦ βίου μα-
ρτον, τοῦ χριστού μηδέ-
Την παναγίας ἀχράν-
του τοῦ πεποιηθέντος

11

εὐδόξου, δέ ^{πατέρι} μης
καὶ μαῖν θεοῦ καὶ αἴ παρ
θέρησαν μαρίας, μετὰ
πάντων παρατάξεων μην
μηδέποτε τε, ἐαυτοῖς
Σάκκαρίας, καὶ πάσαις
τὴν ζωὴν καὶ μαῖν, χῶν
θῶ παραβούσης οὐθετε
ψοῖς θεοῖς. Τὴν οὐκτούρην

σοὶ Θεῦ, εἰρήνη πα,
οὐδικασθήτω, τὰς καθηγήσεις
κατεύθυνται, τὸν κακόντα μονάχον:

Εἰς δὲ πόπε, λέγε οὐδικασθήτω
σαφέσια, καὶ οἱ Θεοὶ θεῖται
Τὴν δύναστιν: —

δέ τινα λογίους μάν, πρώτη,
 πέρ καρόν αὐτῷ τὸν αἴρεσθαι.
 οὐ ταῖς ἔχοντι φύστι σκηνοῖσιν
 μῆτρον γάρ, εὔπρος φύστι
 μετον γίνεσκοντοισιν. μῆλοι
 οἵδιακεν, μήλογύσσαν δὲ μετον.
 μῆλοι δέ τοι μήλογύτον.
 μητρὶ γάμον σέκει, τῷ τρισσαρού.
 το παντοῖα τριαν. τῷ πέπρην.
 οὐτοὺς τούτους. οὐτελέγοντας τούτους
 μὴ εἰς απόδημον γίνεταιρασσον,
 εἰς τοὺς καπτοι καπτοι καπτοιοσσον.
 μητρὶ σχυλον τεσσάρης γίνεταιρακαπτον
 μητροντακαπτον. ινακαπτοντερον
 παρακαπτων γίνεταιρασσοντερον.
 μητρακαπτων τεσσάρης γίνεταιρακαπτον

ο πονηστιν οἰδημεν. εἴ τι
δέξας τούτας αὐτὰς Τυραιώνας
άπλι :

οὐτα πρόσκεισθαι τούτης τοῦτο γένος
νή λίγους νή ταπερούς τούτους.

Την αὔχραγον οἱ κορυφοι, πρό^{την}
σκεισθαι σει φάσι. αἱ βαύμανοι
οὐ γάλα ρησιν, Ταῦτα πάσιν
τούτοις μὲν : δουλιον γαρ οὐδέποσο
αν εἶπεν εἰ τερπω· ιπαριον
οἷς ἐπαστασεῖται δούλιοις.
τοῦ θερ γένεθλον αὐταρχαρίστων
ωκενοι, ζεφας ἐπαριπανε,
Ταπεριαστον τιτην τοτερο
νεις, οἵ τοισι στοιχοι τον νεόνεον:-
μη οὐτιν παντοτε θέοντοι.
Εἰ τολωτήν αστεράχιστα
πηλιν. συντεσθασειν;

εοσον εἰπεῖσθαι· Βλέψον δὲ λαοὺς
τὸν αὐτοῦ Τιμούτα· μάζοις
φίσας Ἰνδικαστάνους· φέ
σαραφή τοῦ πάντοτε θεού μεν
εστι· εἴς ποιησόγεθεντο, οἷων
εἰσαγόμενών αὐτῷ στράτιος·

οἱ αὐτοῖς οὖν προτίμωσιν —
εἰποῦσιν τοις οὖσαν τε καὶ τοις·

Εἰτα δέ τις εἰπεῖν οὐδὲ ακανθίζει
εἰπεῖν· εἴ λέγεις· Σλογισσόν
διετριπτα· ηδονοφόρα· αλογιστή·
κακόδιακτον·

Εγειρόμενος τοῦ καὶ δεκαθώμενος·

πετρότικόν τοι θερμόρημα,¹³
μή τις ορίας Ταῦτα γεγονόντα
τοῦ καὶ σχόλη·

πρότης τι ρήμας τούσκε
ωραίος καόμενος δέ
θιάς Ταῦτα οἵσημα Του θεού
εἰκασταῖς, καὶ Της παῦ
ταῦτα Ταῦτα οἴκου Του
καὶ θεού μελι:

πρότου απόντος οἴκου Του που
Σταῦρού μεταπέστερος
διλαβούσας καὶ φόβου

εἰσού τον βαυτω.

τοῦ κυδέ θω με :

πρτοῦ δέξι πισκό

που κατεύθυντο μάγ

πρεσβυτήριον, της

κυρώδη ακομίδας,

αλι το τοῦ κληρό

και το λαστον, τοῦ κυ

δέκαθω με :

τίπ τα αγίας μορκό^ς
τάντης· πάσκε πό^{λη}
χθόνας, καὶ τὸν πίνα^{κα}
οἰκουμένην σύστημα.
τοῦ κυρίου θεοῦ μου: -
πήδη κρατοαστέρων.
τηφορέας τοῦ καρπού^ς
της γης· καὶ κεραυνούς
καρπού, τοῦ κυρίου θεοῦ μου:

Καὶ πλεού τούτοις, οἵδει
 ποροῦσθαι τούτοις μόσσωντ,
 καὶ μόνον τούτοις, αὐτοῖς μάλιστα.
 Στάκεισθέας τούτου τούτων
 θεοῖς μάλιστα, τούτου τούτων θεοῖς μάλιστα:
 Καὶ τούτου τούτου τούτων θεοῖς μάλιστα,
 διπλούσιον τούτων θεοῖς μάλιστα,
 οργής τούτων θεοῖς μάλιστα, τούτων
 θεοῖς μάλιστα: +

Ωπιλαθοῦ σῶσον
έλεί καὶ σὸν. καὶ σιασθεῖ
λατζοῦ καὶ μάς οὐ θεῖται
σκηνή, τι: -

Την σωματίας αὔραν.
τοῦ εὐχοριου μάρκος
λυδόζου. δε αποίμκος
καὶ μωῆ θεοῦ καὶ πατρὸς
θεού ουμαρί μαργαρέτη

τῷ μὲν ἀγρῷ μηκεῖσθαι
 τες ἐστοικεῖσθαι
 καὶ γράμματα τὰ μέσα
 οὐδὲ μηχανῆσθαι
 φρεστόμενα : -

παρεστήσεις. οὐ πρέπει
 καὶ οὐδὲ αὐτούς. πάλιν.

εἰς τὰς καὶ τὰς εργάνητου : -

αὐτοῖς παρεστήσεις εἰσεκούν : -
τὰς παρεστήσεις : -

οἰδέει. οτι συντράψει.
οἱ δακτυλοί. πᾶς Ταῦτα
εγκαίεται εἰρήνην:
οὐ γιλαθούσασσαν ἡγέτην:
Της παρατίας αἴχραψεν:
οἰδέει. οτι συντράψει.
οἱ δακτυλοί. εἰπέντε
δευτέριον. καὶ συνδέσω
οὐσίαν ματούτης ερεάν.

17

καὶ ὁ διάκονος λέγει:
Εὐλόγησον δὲ τὸν Θεόν
τὴν ἀγίαν θείαν διδόναμον: -
καὶ οἱ ιεραῖς εὐλόγει: -
καὶ ὁ διάκονος λέγει:
Σοφίᾳ σορθεῖ: καὶ τὸ πρότερον
καὶ ὁ διάκονος λέγει: Εὐλόγησον
δέ τοι ταῦτον καιρού τοῦτο,
σαπίου: καὶ οἱ ιεραῖς οὐ μόνος:
διάκονος καὶ οἱ ιεραῖς οὐ μόνος:

κριτήν δὲ καὶ τὸ ὄραμα
οὐτῷ δὲ πελεψόσῃ τὸ τρί^{το}
σύνον. Ἐγένετο δὲ αἴκαν.
οφίω. οἱ φυλάκιοι προ
κείνεις ον τοῦ διποδόλου
οἰκανού. Πρόσχα με
μετὰ δὲ τοὺς αὐτοῖς λεία.
εὐχόγειον δὲ αὖτε ταῦθι
μίσαν. καί θυμαῖον

το ὄχον Κακοῦ. καὶ τοι εἴρε.
 καὶ τὸ ὄχον διαιτήσιον:
 Εἰ τακλίνεται τὴν κεφαλὴν
 πρὸς Τοι εἴρεται καὶ λέγει:
 Εὐλόγησον δέ με από ταῖν
 διαιτῆσιςκαὶ τοῦ ὄχονα
 ποῦ καὶ λαγῆσον, δέ
 οδεῖρας, σφράγιζων αὐτόν.
 Λέγει δὲ απέρες βρούν,

τοῦ ἀγρού σὺ θέλου αὐτὸν
καὶ διάτελε τὸν, πόμε.

Θάσοις ρήμα τίς τὸν
αἴγελιόναθαι· τῷδε
τέλειον εἰπεῖν μάλιστα
πολλῷ: ὅδια. Φιλέτῳ
χερινούτιερέος· καὶ ερ
χεται εἶχο καὶ αὐτοφθη
πόλεον διαπέλον:

μελαῖται ερχέται
 κύδιον τὸ αἴσιαρχίον
 τοῦ ἱερέαν. Εἰ ταῦτα
 βέβαιοντα σύμβαθυρα:

καὶ λέγει: —

Εἰ ποσού μὲν πάντες οἱ ξόλης
 τὴν φύσιν· καὶ οἱ ξόλης τὴν
 τῆς στηλῶν οἵας οὐ μονὰς οὐ πολὺ.
 Καὶ πάντοις κράτορος θεοῖς τοῦ
 πρώτης θεοῦ.

δέο μεθάσουε τών
σου καὶ μετί πάλιν εἰλέκτρου : .
εἰλέκτρου καὶ μαστόθετού κατά^{σύ}
τὸν εἰλέκτρου σου, δέο μεθά^{σύ}
ε τών σου σου καὶ μετίηγεν :
ε τύδεο μεθάυπτον,
αρχιεπισκόπιον, σ:
ε τύδεο μεθάυπτον τῶν αὐτοῖς
μαρτυρίαν καρινητήν τορτ

ἀπί μεν καὶ Γάιτης· γέγονεν

μετριότερον τούτον δέξομενος προσελθεῖν.

Ἐγένεσις ἡ μὲν πάτηται τῷ

προσάντα πατερί τοῦ πρώτου

Σαδελέχφων ἡ μετάτηται τῷ

δύταδε κοινῷ μὲν καὶ αὐτον

ταχοῦ ὄρθοδόξων·

Ἐγένεσις ἡ μὲν πάτηται τῷ

καρποφοροῦντι κατιερ
γοῦστον.

καὶ πάσιν· μετέργη· καὶ
τοῦτο τὸ θεριεῖδε τό^π
λευτὸν καὶ αὐτὸν οὐχ οὐδὲν
τὸ παραστῆμα καὶ πλάνοι
ἔλεος· - Οἰεράς· Οἴτη
ἔλεκτραν· - Οἴδιάκεν·
Εὐξανθαίσι κατηχού
μέτροι τῷ κυρίῳ· -
Οἱ παῖδεις τῷ κατηχ

χρυσήν θέτειν,

ἴμων τούτοις γέγενεν.

κατέχει σάμπτοις, τότε

λογοτηκάληθάτε.

αὐτοκαλύψαιστοις, τότε

διεγέλιον τηδίκαιον

ο σώκος:-

Εγώ σκάψοις τηδί, τηδί,

καθολικήν παραγγελίαν τηδί:-

σῶς σομέλεκσομάτια
σοῦ, κύδησθε οὐτόνυμον
οὐτοῖσθε γέροντες: -
οἱ κατηχούμενοι τὰς
κεφαλὰς ἔντεῦ, τῷ
καὶ κλίνοντες: -
οἵτεδε μακάροι: -
οἱ σοι κατηχούμενοι πρὸ^ο
ἔλθεται, οἱ κατηχούμενοι

πρὸς ἔλθεται, οἵσοις καὶ
 τὰ χρύσαντα γέροντα
 θεται, μάγιστροι καὶ
 χρυσάρχοι, οἵσοι πάτοι,
 τοῖς καὶ τοῖς διάφοροις
 τοῦτον δεκαθώνας καὶ -
 πρὸς τοὺς αὐτοὺς διάφοροις -
 πρὸς τοὺς εἰρηνήκοτοις πάτοις -
 πρὸς τοὺς αὐτοὺς καὶ πάτοις -

ଶ୍ରୀ ପଦମାତ୍ରାଲିଙ୍ଗାନନ୍ଦା:-

ଅନୁଗାଳକ୍ଷମିତାଦିସମଃ -

ସୋଧିଲା :-

ଶ୍ରୀ ପଦମାତ୍ରାଲିଙ୍ଗାନନ୍ଦା:-

ଶ୍ରୀ ପଦମାତ୍ରାଲିଙ୍ଗାନନ୍ଦା:-

ଶ୍ରୀ ପଦମାତ୍ରାଲିଙ୍ଗାନନ୍ଦା:-

ଶ୍ରୀ ପଦମାତ୍ରାଲିଙ୍ଗାନନ୍ଦା:-

ଶ୍ରୀ ପଦମାତ୍ରାଲିଙ୍ଗାନନ୍ଦା:-

ଶ୍ରୀ ପଦମାତ୍ରାଲିଙ୍ଗାନନ୍ଦା:-

ସୋଧିଲା :-

οἱρε, οὐαστότού
 κράτοσου, πάντοτε:-
 οἴδακον, ψάγκεις τὰ
 βάνα, κήθυμα: εἰταχ̄,
 εἰπαρχούμενοτα: γέπρος
 σκιασῖσι, τρέπε. οὐκέται
 αἴκτιμοι τῶν αὐτορωγῶ:
 Στίθησι πορφυρώδης
 τοῦ διακόνου τὸν αἵρετα:

Είνα μήτε, Εὐείρηκυ
ἐπαφάπτε τὰς χήρας
τίνειν εἰς πάρα, κύρι
λογεῖτε τὸν κύρον· Εὐλόγη
σπουδέας τὸν στοιθόμ, οἱ ποι
κίσας τὸν οὐσώμ κύρον,
πάντα τε νῦν καθίκειται
Επερμηκαὶ τὸν αἴρον δίσκον,
κύροθε πάντοι, Σπίτης κορυφή

αὐτοῦ· καὶ τὸν θύματόν,

τὸν τέλον τὸν ἀγρόν αὐτοῦ.

καὶ εἴχομεν ἐξωλεῖόν τε.

μηδείν καθόπι πάντας,

τὸν τέλον τὸν ἀγρόν αὐτοῦ,

πάντα τὰ γῆν καὶ αἴτιον:-

Οταφούσσους εἰς τὸν

βῆμα, οἵ διαινέοντες

καὶ θύματά τούς ερέα.

οδειτράς ἐπέρμητα
άμα σὲ τῆς κεφαλῆς
τοῦδιαικόν, οὐ πίθησι
Εἰς τὸ φίλη τράπεζαν:
Εἰ ταῦδε αἴκον, κλίμητη
κεφαλή πρὸς τούτην εἶσα
λέγει. μηδαμήπομε
αυταῖς φίλη τοῦ αἵματος
οἱ ιεράς, μηδαμήπομε

ὁ θεὸς δὲ τὴν θεατὴν λαζαῖον
 ποιῶν, πάκινον τὸν μεγάλον ἀρχήν:
 ὁ δέ εἰσι οὐδὲ καὶ οὐδὲ θείανον,
 τέκνον τὸ οὐτοπροσθήτον τῆς
 ἀρίστης βασιλέως ζωκού. οὐ προ
 σκασθεῖσι, πρετέροις λέγεται,
 οὐθὲν οὐδὲ μάθητι μοι τὸν αὐτόν:
 Σοὶ οὖτε γαλασσαῖς τῷ φε
 λούμιον· οὐτε περάσματα τὰ
 εἰσαγόντα.

ἐνπροσθεν εἰς τὸ γῆραν
τράπεζαν. κλίμαδεν γέτ
κε φαλκὺν αὐτοῦ : -
καὶ ὁ δισκόν πᾶς, κλίνει
τὴν κεφαλὴν, προστοῦ
ἵερεα λέγει.

Εὐχαῖς πέρει μοῦδεστα:
Σοὶ εργάτη, λείτη.
Πῆνας αἵμον εἴπελασται

επισέ, καὶ δύναμις

τῆτος επισκόπουσις:

οδηγού, λέγει.

Τό αὐτὸς ἦρ ου πῆσε σύλλε
το υργίσει υμένην μή,

πάντοτε μῶνα καὶ δέ: +

Σπάλιν οδηγού λέ.

Μη κάθητί μου σέσσοτα

φίε: οἴρας, λέγει.

μηδετικόσσοντος δύναται
σαρκίσθαστον, πάν
το τε μὲν καθέτης :-
οὐδὲ αὐτοῦ, αὐτοῦ, αὐτοῦ,
αὐτοῦ:
καὶ προσκυνεῖ, μὴ εἴρχεται
ἔξω, καὶ λέγεται.
πληρώσω μόνον τὴν θέην
σιν καὶ μελῶ τὸν κείνον: -
πή τῷ προτεθέψει πονο,

πατέρων, που καὶ μεκάλι
 ~πή τοῦ αἵματος οἴκου ποτόνγ.
 καὶ τών μαζίσπινδαλαθέτ,
 καὶ φύλακου θύ, εἰς τὸν Τωρῆ
 μάυρον, τοῦ καὶ μεκάλι
 ~πή τοῦ ρύαφημακήματ,
 ἀπὸ πασὶν θλιψεως, οὐρ
 σκέψαμάτκες, Τοῦ καὶ μεκάλι
 αὐτολαθούσωσαν, καὶ διαφέν

λαξορίν μας ὁ θεός

πάσαις αέρι της:-

Την ημέραν πάσαν,

πλαγήν, φύγων, Είρκυν

καὶ καί φύγων τητον,

πάπον καὶ σύ πασόντες:-

Δύγε λόγη Είρκυν, πίστην,

οὐδιγοὺς, φίλακατοντούς

καὶ τωρούσων μάτιαν, πρά-

τού καὶ αὐτοσώματος:-

Συγνόμων καὶ αὐτοῖς οἱ

τοῦ διηγήτου, οὐ τοῦ

πραγμάτων κατασκευής,

πρὸς αὐτούς καὶ αὐτούς με:-

Τὰ καλῶν γένεσιν φέροντα

τοῦ σφραγίδος εἰς τὸν οὐρανόν.

ρήμα τοῦ κόσμου δύο τρόπους,

πρὸς αὐτοὺς καὶ τούς με:-

Tόμυνασθοι μων χρόνον
τκέ ζωνc ον μεων· δηλί⁶
ρή μη κη με, Καροί αυτέ⁶
λεσσα, πρώτου μεγάλης τησον·
Xριτιανάτα τέλετης
ζωνc ον μεων· αύσθια
δηλε πάσχεται· είρηνι
καί μη καλημέτολον
τημέπιτον φοβερού βη

ματοῦ τοῦ χν αὐτού με:-

Της πορειας αὐτοῦ.

τοῦ εὐλογητοῦ θεοῦ ου.

δε αὐτοί μης λέγεται θεού.

Σαὶς πορειας θεού μετάστασις.

μέταποτε τοῦ αὐτού μητρός

μάστιγες, εἰς αὐτοὺς καὶ

ἄλλοις. καὶ μάστιγες τὴν γέω

καὶ λέγεται, λέγεται τὸ θώπυρον

θεό:-

οἱ οἳς, τι ἀπεῖνοι
κτηρίων τοῦ μορφέ:-
οἱ οἳς, εἰρήμη πάσῃ:-
οἱ αἴκον, αἰγαπτόνων
διαλέχουε, οὐαβύονο
μοία οὐαλεγκόνων:-
οἱ αἴκον, ταῖς θύραις,
Ταῖς θύραις, σοφίᾳ πρόσθε:
οἱ αἴκον, τὸ πιστεύει:-

οδιάκονος, Σπόληνας.

παρείστατο δέ τον θυ,

πρόχωντον την απίστημα

αναφοράν, τείρην

προσφέρειν: - οἱ Θράκες

χαρεῖ γοῦ κυκλών τούτου: -

οδιάκονος, πάγκαλός α.

μετέκειστο τὸ δέξιον μέ

της φράστης ζήσεις πί

ἐποιέω τὰ αἴτια μετὰ
επιθέου· καὶ μεκάλυψαι
με πόλι φόβον γῆραμον·
οἱ θεοί, εὐχογῆτοι
πονηρού, καὶ λεῖψαι.
λαίψετε, φάσκετε:-
οδιάκονος, κρατεῖ τὸ φόρα
εἰσιν, καὶ δεῖ κανύει πρὸς
τὸ σεῖμον ποτήριον:-

οἱ Θεοί, εὐχούσιοι
 ποτέ εἰσιν, καὶ λέγει:
 πιέται τοὺς αὐτοῦ στόλους:
 εἰ ταλέταις διδάχους:
 υπέρονθε, θέται καύτο,
 οδιάκονοι, τοφίπη, κτόνει
 λυμα. καὶ προσκυνῶσιν
 οἱ θεόμματα τρόφων, ἀμπρός
 εἰς τὰ μίαν τράπεζαν:

λέγωσί δὲ μέσαποι,
καὶ τὸ οὐθεὶ λαθητέμοι:
οὐδὲ
καὶ τὸ πῦρ. Καὶ εἰ ταχέ,
κεῖτο πάντας αἴσιόν συμπέντε
δὲ τὴν τρίτην ὀρατοῖς
γρεσόλοις σου κατέμενε
τὸ πῦρ αὔρατε, μὴν τῷ τε
ἀφῆ μεν, αὐτὸν γκαύνισσον
οὐδὲν αρδεῖσιν καθαράν οὐτόσον

Λύεσθαι οθε καὶ πνάσθε
 ἐγκάινι σον δὲ γροισέγκα/
 τοις μον: + οδίανον:
 Μη απόρριψε με απότου
 πρόσω ποιου: καὶ τὸ πνασγ
 τὸ αὐτοῦ μηδὲ ταχε απέμε:
 οδίανον λέμεσίκα,
 τοῦ κυρίεκθωμ. εὐλόγησον
 θεοτατού αἵμονάρητον:

καὶ μοίχου τὸν εἰρητὸν
τοῦτον, τίμονον μα
τοῦ χιστοῦ: ὅδια αὐτοῖς
ὅδιάκονον πᾶν, εὐρόγνον
Δευτοπατούσιον πατέρα
εἰσιν: οἱ γὰρ,
τὸ δὲ **κύνο** μωτηρίων,
τίμονα ματοῦχον, διεστρέψαντες
ὅδιάκονον πᾶν λέγει, κρατεῖσθαι
καὶ τὸν αὐτὸν:

εὐλόγησον μέτεποτε
 καὶ αὐτῷ τέρα :
 οἱ ὄφες, μεταβλητῶν
 τὸ πνίσσου τὸ αἵμα :
 οἱ θάνοι, αἷμα, αἷμα, αἷμα :
 οἱ θάνοι, κλίνηται κεφα
 λην, πρὸς τὴν ιώρεα λέγεται.
 μάρτυρι πέμψας μέσσοτα αὐτού
 τοῦ αἵματος πολεῖ : οἱ ὄφες :

μηναθείσσοντες οἱ Γένει
τῇ βασιλάκᾳ αὐτοῦ,
πάντοτε γένηται:-
οἵστιον πάντας εἰσταταῖ τό
ἐξ πίδιον δὲ λέγεται ωτερενε;
οἱ θάλατταις τοις οὖσιν
οταν, τελειώσῃ τὴν αὔχην,
οἴστιον, θυματήν οὖσαν
τράπεζαν καύρην ιέρεα:

ὅιραν λέ. Εἰχαρέγρος
 τὴ σαμαριάς αἱράτη:
 ὁδίακον. Κάνε τείπας τη
 πόση. οἱράλετης εῖται:
 Τοῦ αἵτου ιώ Τοῦ προφήτη:
 καὶ μετατηνάτης πατεί
 ὁδίακον προστάσιαθη
 καὶ λέ, καὶ ωμέκασκα
 πελαφόσαμε εἴδην πόση
 μετασκού:

οἱ Ἀράτιοι, εἰς τὸν πόλεαν
αὐτοῖς τὸν αὐτόν οὐκέποιον
οἱ αἴνοι. Βλέπε πρὸς
τοὺς λαοὺς, φέτα αὐτοῖς, καὶ λέπει
γεγωνται τοις ιερῶν μηδεία
πολιτείας αὐτοῖς ποσαντελεῖ
πολὺ σφι παρόντες, τοῖς
αὐτοῖς λαοῖς, καὶ πολιτεία
ιερωτικοῦ καὶ μοναχικοῦ

τέλευτος. οὐδὲ εἰρήνης
 καὶ καταστάσις τοῦ συνπάντοτος.
 Δισταθίας τοῦ οὐρανοῦ
 σκηνούσιων. οὐδὲ αἴστης
 προτομής αὐτοῦ φανεῖται
 τοῦ αὐτού χρυσαλίθου. οὐδὲ διά-
 δωκανάνι σχιστώς τοῦ φι-
 λογείας τραπού. σφέλας
 τοῦ πύριτες γόνατασθεῖς πάρε-
 τες μηδασούς:

οἱ οὐδὲ λέ τινατίσσεσθαι:
οὐδὲ καὶ μεταπέμψει, τινάτισσεσθαι:
καν
παρ τῷ τοῦ ἀτίτυχη μάστι,
Γι καὶ ηγείρην τοῦ καθησθαι
τοῦ προσκομισθεῖσος
αφεῖται τοῦ μάστι.
οποσόφι λαύσθεταισθαι. ο
προσδέξασθεσαιτεῖσθαι
αγοραὶ προσθετοῖσιν, καὶ μορ

αὐτοῦ θυσιαὶ καὶ εἰρήνη, Εἰρήνη
 καὶ θίας, αὐτὴν κατέπιεν
 καὶ μῆν τὴν θεοῖς τοῖς χαράμην περὶ
 διαρέας του αἰτιού σπάζεται:
 ~πέτη του πιασθῆναι καὶ οὐδὲν:
 αὐτη λαβούσσα σον ἐλέγει σον;
 τὴν καμέραμ παῖσσα πελεγή:
 αὐτελον φράγμα πιστού ὅστις:
 Σύνηθισμην καὶ αἴφεται τῷ:

Τὰ καλῶν καὶ θυμέροις
ποὺς πάσοις τῷ χρόνῳ :
Ἐγείται αὐτὸν εἰπεῖν τοῖς
τούς κοινωνίας τοῦ αἵρετού
πούς, αἱ τησανθρώποι ἐ^λ
αυτοὺς καὶ αὐτούς λους .
Στοιχεῖ τὴν γεωργίαν
τὸ δὲ πολὺ μεγάθεα :

ὁ ἴερας, καὶ κατέβησεν:
 ὁ λαός, τὸ πρᾶπεν διέλθει:
 ὁ ἴερας, οἱράκη πάσκη,
 ὁ Λαίκος, τὰς καφαλὰς
 κατέβη τὸν κατακύρωτον:
 Συνέπει τὸν θηραν, προσκεκ
 ων απέβησεν ὁ Λαίκος, καὶ
 μέση ὁ ἴερας, γέμοις.
 ἡ λέγουσα, οὐδὲ οἰλαμψήσει
 τοῖς παρελθοῦσι: -

Εἰ ταχέων οὐδιάκονος,
πρόσθια καὶ διδόμενος,
τὰ αἰτίατοις αἴτιοις:
Εἰ τυπῶν μέσαν γῆραιος
ζόει μέτρος πόροφατος:
Εἰς τὸ δύξιον μέτρος στίχη
ποὺς ἴστε· καὶ λέγετε:
Μέλισσαν δέ αὖτα πατεύοντο
αἴγοντες· οἱ δὲ καὶ μελίσσα

τού αγίου ἀρχής τοῦ :
 ο διάκονον πᾶ, πατέρων
 δέσμοντο αγίου ποτηρί:
 πᾶ, εὐχόγνωσμον δέσμοντα
 τηρεῖσθαι θεοῖς ταῦτα;
 Εἰ ταῦτα διάκονον καὶ
 προσκυνῆτοι ερέαν,
 λέ. **μετὰ διδούσι δέσμοντα**
 τονίσσονται αγίον, πατηράν,

σῶματον καὶ θυηρός
μὲν δέ τοι οὐδείς.

Λεπτός δέ μοι τὸ πόσιον,

μὴ αὖτον, μὴ αὖταν σωμάτιον
τοῦ πενθεθούσαντος λιπαρόν,

Εἰς αὐτός εστίν σου πλήρης

πίστη. μὴ εἰς γνωκόν σου τούτην φέρει:

Συντάγμα δέ πάσσοντος τοῦ πάντοι

πρώτη περιφέρει, μὴ μηδὲ τηνίκε φέρει

λήν του καὶ λέ·

πιτάσθεντος μηδέ γένεται·

τοῦ δέ οὐδὲ δύο τούτου τοῦ

ζωγότος, οὐδὲ θεοῦ δέ τομένο

στρατού αὐτοφράστατος τοῦ στρατού,

οὐδὲ προφέτος ἀντίτοπος· —

Tοῦδε πνευμάτου τοῦ μηδέτοι,

σκέψης γένεθλον κοινωνόν με πά

ράλαβε, ούπλαγχος τοι εξθρόνε

τοιωτίειον ἐπω. οὐ φύ

γη μαστόν θέσσα καθάπτε

τοίμας δέλτας ἀγκεῖον

τὸ γένος, μή αγκεῖον τε

φύτευσαι λαζανού; - ~~ix.~~

Κείουνται αξιός εἰμαντού

τὸ τκὺ ρυπαράμεργην

τκὲ μιχῆμου εἰσελθει.

αγλόος κατέδέξαντον

Σφάτην αὐτὸν αἰσχυλίθη,
 Σύγχοιτίας τε μοστό^ν
 λέ προῦ, καὶ τηνόμοί αἱ μοι
 πόρνην τὴν ἀνερτωλούν κα
 ταῖς γάμοῖς, αὐτοῖς
 καταγρίζοσσην καὶ σύγχριψαι
 τῆς αὐτούς μου βίκχυν. ή
 Κύπεο εἰς ταχατήν τομοντό^ν
 ματι, εἰσελθερή Τοῦ μεκρού.
 ή λέ προῦ.

Σωσούκειθελυξετοσομ
τόρυπτον Της πόρυν, κατά^α
φιλοίσκος Του αγρόφυτου
πόλες, σύνδεσμοταθέμενη
επιβολέλυξης ηγεμονία τον αγρό^α
των ορών. Διχός αρθρος η
φιλαρήος αλζιαστήν με κοινω
νού, θυέαθαι Τοῦ παρατίσσω
ματος, και αἱ ματοσεύ.

Οὐτέ καὶ μετὰ αὐτοῖς, αὐτοῖς εἰς.

οὐτέ γάρ τινα σπένδει Τάσσα

ραπτόν ματάμενον, οὐσασσο

καὶ μαρτυροῦ. Εἴ τε τινά σπένδει,

Εἴ τε τινά σπένδει. Εἴ τε τινά σπένδει.

Εἴ τε τινά σπένδει πρωτία.

πολύτακοι οὐτέ γάρ τινα σπένδει

οὐδὲ οὐδεθανός καὶ φίλακτος.

πρεσβύτερος οὐδεὶς τηλοφίλος

χρήσι τονού, καὶ αὐτός
θερου μέρες, σκατάχει
τούς μεθίστηρησον.
Δέξαθαι τὸ τίμονον· καὶ
αὐτοῖς τον σῶμασσον· φέ
ιαστημένης καὶ σῶματος.
Οὐδεῦς εἴτε πεπονιγά.
Σκληρώμενος καὶ δέρζω τούς
πρέπεις τούς γένες τούς πρέπεις.

γαῖας οὐκέτοι αὐτῷ.
 τοῦ αἰσθητοῦ αὐτοῦ: -
Εἰ ταῦτα ταχανθόντος
 τριάρχοφύλακτον καὶ λεγούν,
 τὸ πρῶτον, **εἰ** τὸ δύναμα
 τοῦ πρῶτον. **εἰ** τὸ δεύτερον,
 τοῦ τρίτου. **εἰ** τὸ τρίτον,
 τοῦ αὐτοῦ πρώτον. μαῖνον
 τοῦ τρίτου αὐτοῦ τοῦ τρίτου
 αὖτε: -

οἱ οὐρανοὶ τοῖς πάσαις
τελείωσιν τὸν πόλεμον πρότερον
οὐκέτι μόνον μετανοίησιν:
πάντα σέρχονται τῷ
θεατῶν βασιλέων: οἱ οὐρανοὶ^{τοῦ}
τελετερβάντος πόλεμον
θεοῖς. Λάκων. τοτέ μον
μάρτιον. μάρτιον πομπῆς
τοῦ καὶ νέγδου μόρφου καὶ σύζυγου.

εἰς ἀφεσίνσαν τῷ ω̄ν αὐτῷ
 τῷ ω̄ν. καὶ φέρειν σου τῷ
 αὐτῷ οὐ: εἰ τὰ πεταλά
 βάντα καὶ αὐτού, οὐ μόνον;
 Οἱ θεοὶ γένεται τοῦτον τὸν
 τῷ χειλείσματον, μὴ αφελεῖ
 τας αὐτοὺς αποστον, μὴ τας αἴδη
 τιας σου πει καθαριστή:
 Οὐτέροις δὲ αἴσιοι, βάλντον

τον αὐτὸν ἀπό τον. Στοῖχος
με εἰδίκ. Εἰς τὸ αὐτὸν γράψας
τέλειον: **Καὶ** ὁ σοῦ εἶχει
ποθὲν τίσια, καὶ παρέστη
πάντες, καὶ φάσκου τον τάθη
φέα. ἀγγελῶνται καὶ καὶ
μεταφόρθιον καὶ πρόσωπον.
Διάτηκαντες καὶ παρέβαστο,
διὰ τὴν αὐτὸν διάρροον,

Σικαδὸν θελῶ με εἰπεῖν
 πίλησθε μάταιον τούτον
 διάφανόν τούτον σούμενον.
 ἐγένετο τοῦ κριότητού
 δῆν οὐδενὶ καὶ δέρην Ταρπύφα
 καὶ ταφανεράν. Σέργετον
 ροτοσού καλούτην καὶ οὐτί^ο
 αὐτή θειανσοῦ λέγω: -
 εἰ ταῦτα μάταια οὐδέποτε, Τούτοις

μοτήειον καὶ ρχέται

εἰς τὰ ἄρχαθύρα καὶ λέγει.

ΙΙΙ τὰ φόβου θῦμον γένεσις

προσέλθετε: Εἰς ταῦτο

σκευοῖσι, μεταφοίσας τρίς:

Αἴτα εἰς τέρμοντι πόλιάκον,

τούτων δίσκοντες τὴν

μεφελινήν οἰητε,

τὸ αἷμαν μοτήειον,

καὶ ὁ ράτορ λαὸν δίξω λέει
 πάμ το τε μαῖκας καὶ οὐετοίς
 τοὺς αὐθηνας τούτους αὐθηναν
 οἱ θάκον εἴχε τε δίξω μῆλει
 οὐθεὶς ταλαιπών τε, τῷ
 θεῖσιν αἰσιον αἰχράντῳ τῷ,
 αθαυμάτῳ εἰπούραφοι σὺ,
 μῆλον αὐτοῦ μετηρίσθη,
 αἵτιος διχρός γνωμή τῶν.

αὐτούσιον συγκενοῦ

καὶ θάρι λαζόν κρατ

οθό τοσκάρι γι:

Την κατέραμασμ τε

τελάρι αἵματι, φριξήνη,

Sαρανάρ τι του, αὶ τησσ

ρίνοι, έσω τοὺς ηγάλλοις,

ηγάλλοι την ζωκύληση

τῶν τοῦ θεοῦ παραθόμεθα:

οἱ σὲ. οὐσίαν ἔδει
 αρκός καὶ τοῦ, καὶ οὐτού δέ:
 οὐδέποτε εἰρήμη προέλθει
 θεού. τοῦ καὶ δεκάθοδος:
 τεκνός εἰσι τούτων γένεσι.
 Εἴσοδον πάντοις φέρεται δέ:
 Σερού οὐδέποτε υπάγει καὶ
 μεταλαβάνει τούτου πο
 τέλειον ὅλον. μέχρι πλήρης
 πρίτον.

μηναύσθομήν μέσαπί πο

τες τωδεσσος ολότελα σ. χρ.

καιρός τάυτο μαζώμεντα

λύματα καὶ δέμητραί τοι

πατέρεις, μάζε φορέν κ

Σιανεῖ αὐτόλιστην: οὐδὲ

θιαπρές θεοῦ, Τις γάρ τινα

λογκασίν καὶ θίξου δεσμοῖν

πίναρθκουν γάρ παρθενῆς,

τοῦ σοι καὶ θεῷ φόρον πρῶν

χάσαι, καὶ τὸ χέρθεντον

γένοσθαι πρᾶτος αὐτοῦ:-

Οὗτος πρέπης φόρον μήτοι

ἱερέων μάλε γέρατον

ἀπολύτειον. Τούτονος θεός:

αφείσια πρᾶτος. τὸ πρῆματον:

Τὸ πρόπτερον καὶ κορυφὴ τοῦ

Ἄριστος μου. νῆστος γέρατος:

καὶ αποτίνεορ τὴν αὐλαῖα:

τούς οικατός σου καθά
περ ταυρούς την πλάνην
χείρις την οικουμένην. ἐ^ν
φωνίσαι αὐτούς τοὺς γοργίας
πολὺς γένος θεωρούσα
πεθετό. τούς δὲ οἵτινας
ταπείνο φροσύνης πέ
δειξας. διλασσοίς λόγοις
προγένετο, περιέσφυν

Τρυπόσομε, πρέσβατ
 τὸν λόγον γὰρ τὸ θεῖον τοῦ
 ταύτης γένεται : -
 Καὶ τῷ οὐσίᾳ εἰδέχονται
 ταύτην. καὶ διάτονον συνήχει
 λέοντον πάντας διδάσκει
 προσκυνεῖν τὸν τριάδι
 τονταθῆν. ἵσσαντα καρπού
 τομεῖς παραπλαναπίστοτε.

εἰσαγένεσις εἰς μοναχούς

τοῦ Χριστοῦ καθηγήσεως

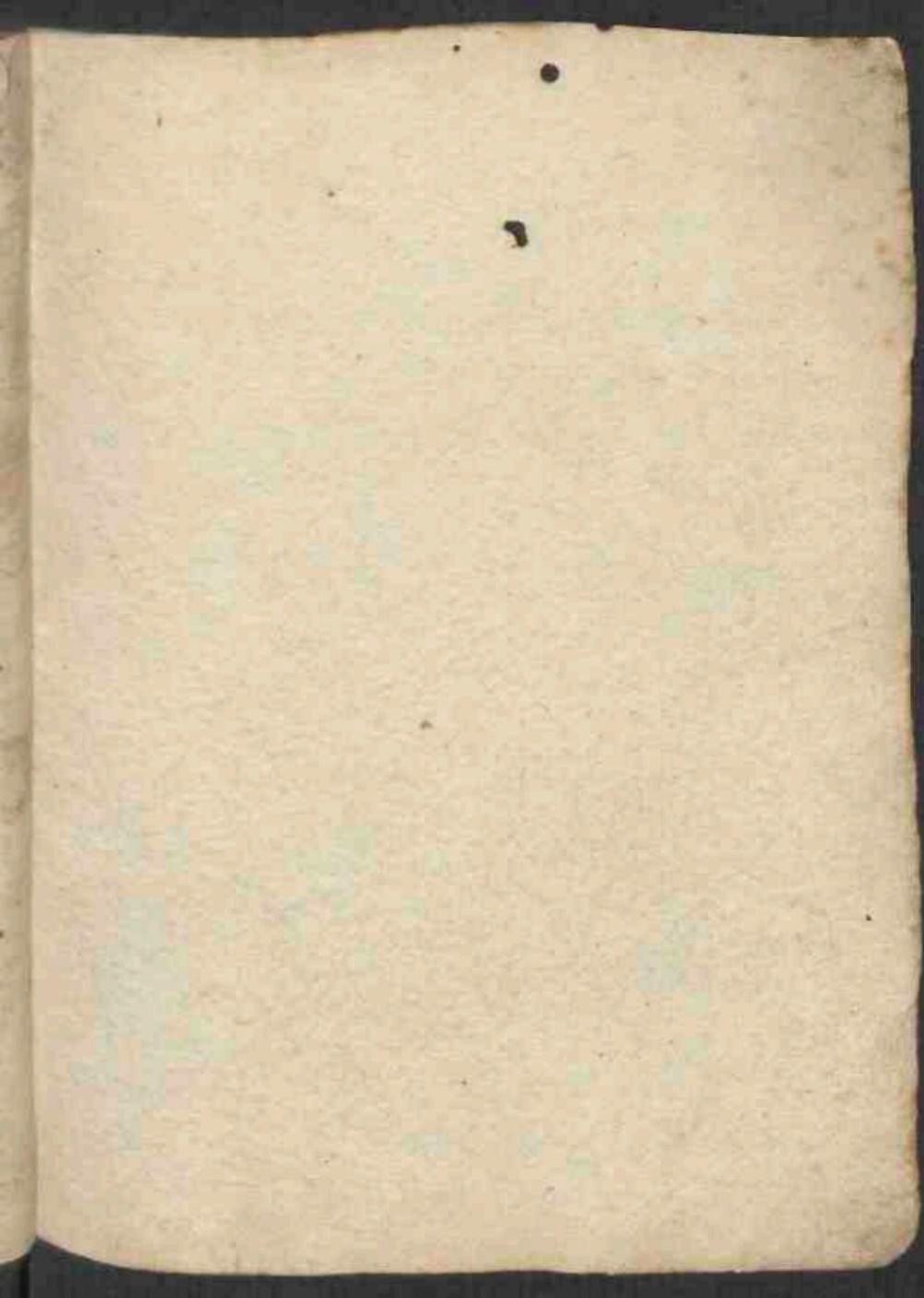
μνήμης, αὐτὸς ταπείσασα

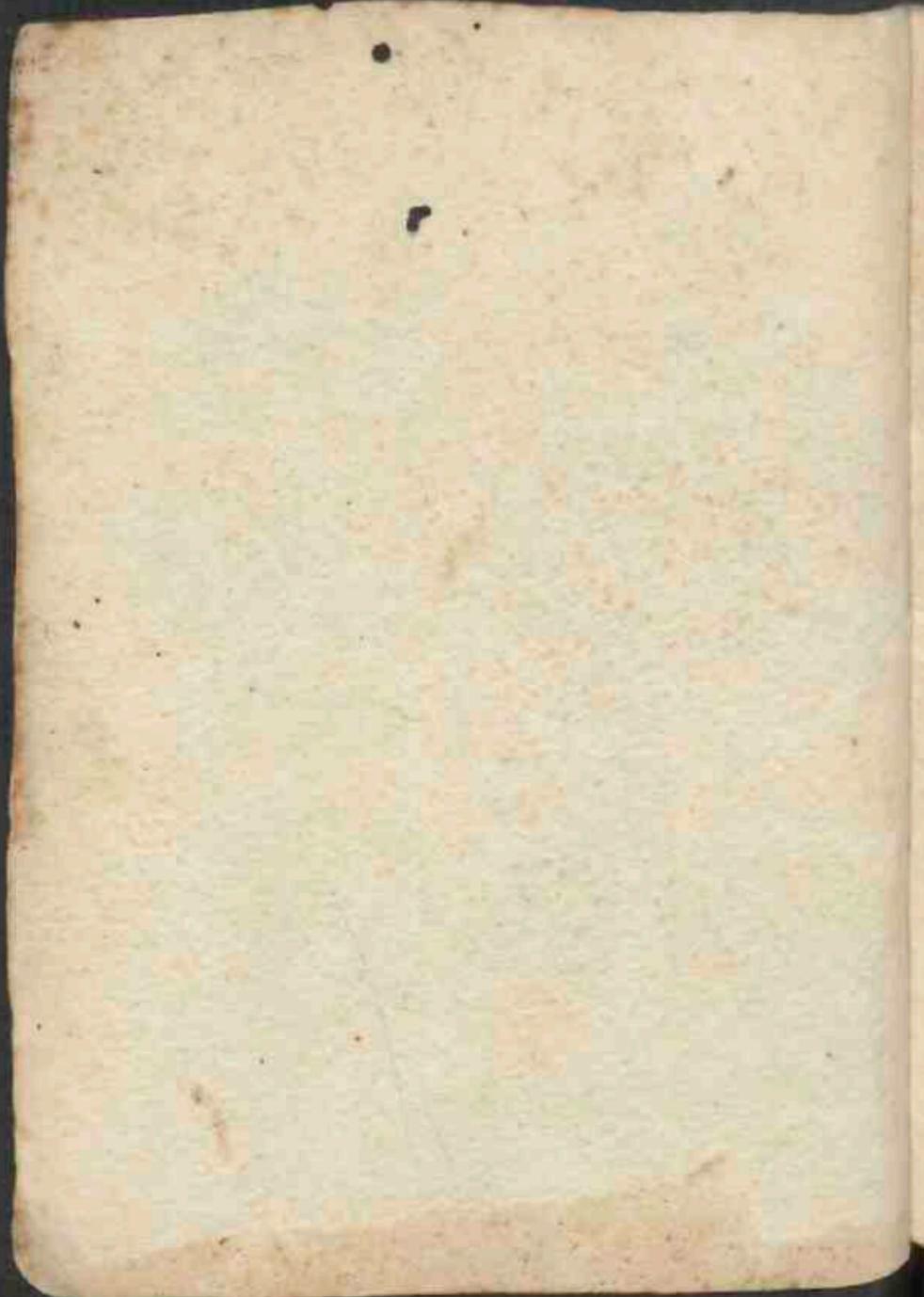
φωνής: —

εἴποις, ἔπειτα: φωνής:

αὐτούς

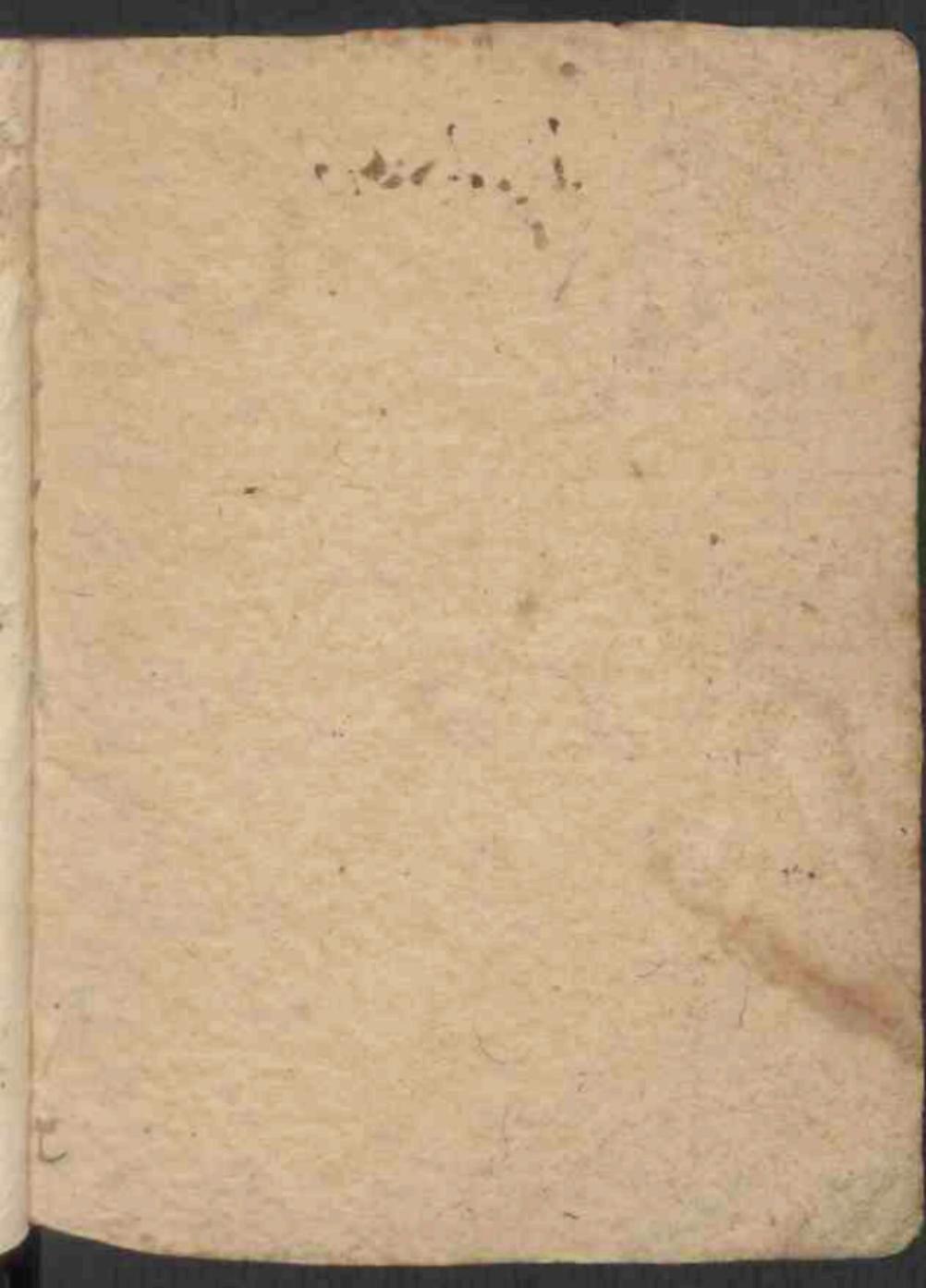
λέγειν τούς τοὺς μαθητὰς

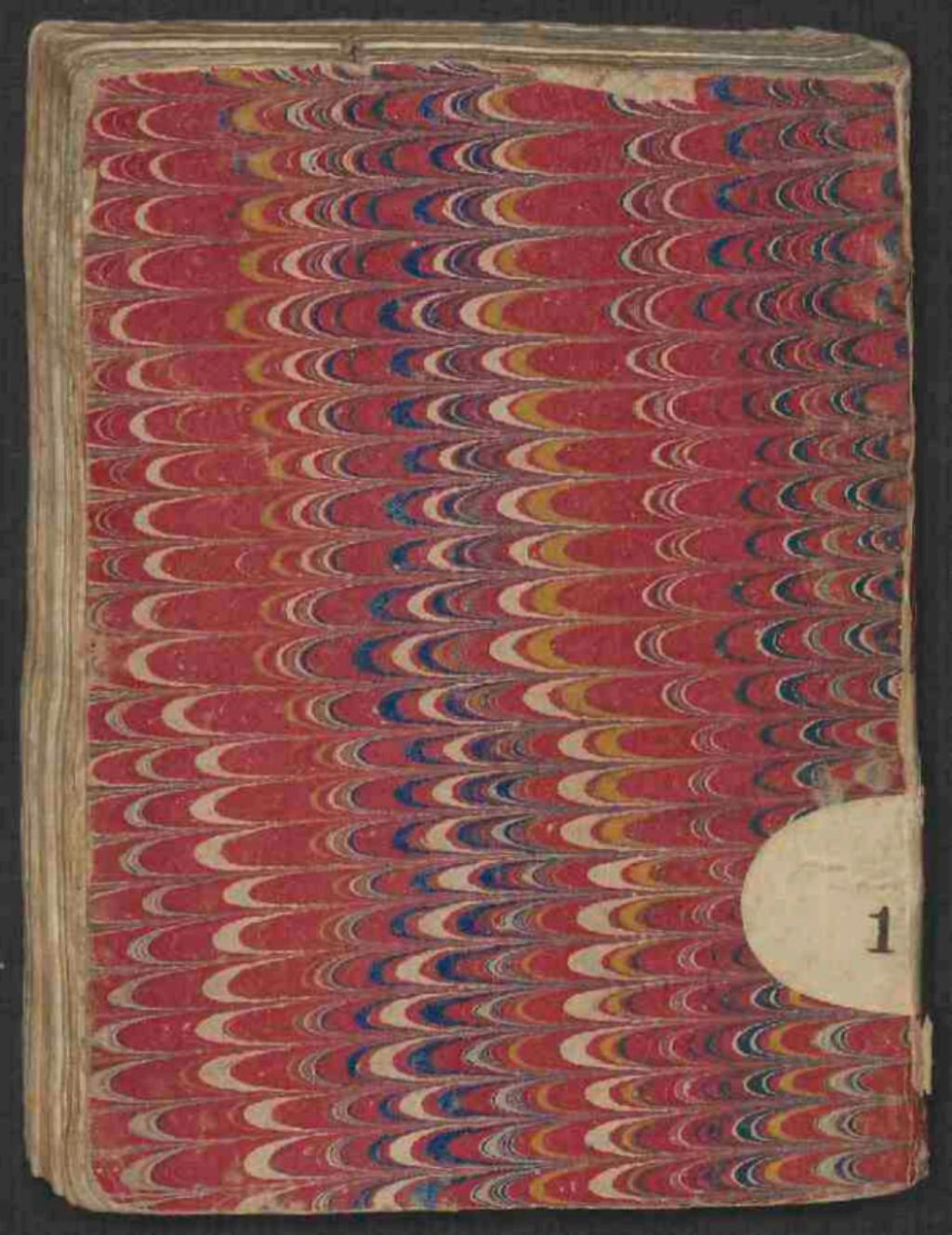

56

1708612

1